

Par Punkter, hvor jeg har følt mig fristet til at stille Forslag om reelle Forandringer, kun at foreslå saadanne Forandringer, om hvilke jeg maa sige, at de i det hele taget ikke berøre Realitets spørgsmaalet. Jeg skal med ganske faa Ord henlede Opmærksomheden paa hvert enkelt af disse 6 Endringsforslag, idet jeg dog vil betegne Nr. 1 og Nr. 4 som rent sproglige, og Nr. 2 i alt væsentligt som redaktionelt, derimod er der Endringsforslagene Nr. 3, 5 og 6 til § 10, som have lidt større Betydning, idet ærede Medlemmer af Tinget, ved at gennemlæse Lovforlaget i den Stikkelse, hvori det nu foreligger fra Landstinget, ville finde, at der i § 10 henvises til en Forfaldsdag, som der ikke er talt om i det foregaaende, og at der senere hen omtales en Betalingsdag, hvorved utvivlsomt menes en Forfaldsdag. Ved at læse paa det første Sted i Stedet for Ordet "Tid" at indføre "en angiven Forfaldsdag" kommer man ud over den første Ulempe, og naar man dernæst forandrer paa det sidste Sted "Betalingsdagen" til "Forfaldsdagen", kommer der Overensstemmelse ind i Paragraffen for dette Punkts Vedkommende.

Endringsforlaget under Nr. 5 gaar ud paa at forandre Ordet "Ihændehaber" til "Indehaver". Dette er heller ikke nogen Realitetsændring, idet Loven helt igennem kun kender Udtrykket "Indehaver", og jeg er overtydet om, at det ogsaa kun er ved en Inkurie, at Udtrykket "Ihændehaber" er benyttet paa dette Sted. Med disse faa Ord skal jeg, under Forudsætning af, at den højtærede Justitsminister slutter sig til mine Forslag, anbefale det høje Ting at vedtage disse Endringer.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg har ikke noget mod de omtalte Endringer at erindre. Jeg tror, at det i alt Fald om et Par Stykker af dem gælder, at de ville tydeliggøre Loven, og mod de andre kan der i alt Fald fra min Side ikke være noget at erindre. Jeg kan derfor godt tiltræde disse Endringsforslag. Med Hensyn til det Endringsforslag, som ikke maa komme til Forhandling og Afstemning i Dag, vil jeg blot tillade mig at bemærke, at forsaavidt det var kommet til Behandling, vilde jeg ogsaa have tiltraadt dets Vedtagelse. Jeg skal derfor tillade mig at stille det til 3die Behandling for saaledes at spare den ærede Forslagsstiller for at støve 14 Medlemmer op for at kunne stille det. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Da ingen flere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Bramsen:

Linie 1: Ordene "I den Tid da" forandres til "Saa længe".
fattes under Afstemning.

Formanden (Høgskbro): Begæres der Afstemning? (Rorsgaard: Ja!)

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Endringsforlaget enstemmig med 55 Stemmer.

§ 1 med den vedtagne Endring saalydende:

Saa længe den Kjøbenhavns Frihavsaktieselskab under 27de April 1892 meddelte Koncession paa Driften af Kjøbenhavns Frihavn er i Kraft, kan der for Varer, som oplægges i Frihavnen hos Selskabet, af dette udstedes Dplagsbeviser og Garantibeviser (warrants) med de i denne Lov fastsatte Retsvirkninger.

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2, 3 og 4 (se Tillæg C. Sp. 165—168)

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 2 til § 5 af Bramsen:

3dje Stykke Linie 4: "lade" udgaar.
vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

§ 5 med den vedtagne Endring saalydende:

Dplags- og Garantibeviserne kunne overdrages ved Transport (Endossement) til bestemt Person eller in blanco; dog kan Dplagsbevise's Overdragelighed udelukkes ved en det af Selskabet efter Modtagerens Begæring derom given Paategning.

Den, som har et Dplagsbevis eller et Garantibevis i Hænde med saadan Udkomst som i § 3 nævnt, kan gøre den ham saaledes hjemlede Ret gældende over for enhver, fra hvem det maatte være bortkommet, med mindre det godtgøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

Under de samme Betingelser opretholdes hans Ret ifølge Beviserne over Varerne ligeledes over for den, der havde kunnet gøre sin bedre Ret gældende over for Dplæggeren. Det paaligger Selskabet ved Varernes Modtagelse og Beviserens Udste-